

אירועים

הבחירה של מס' 198

חוויה של שבת: תצוגה של סוסים

כמה אלפים הצטופפו שם. כמה עשרות צעדו הלוך ושוב. האלפים על שתי רגליים, העשרות על ארבע. היה זה אירוע שהתארח רק לאחד רונה, תצוגת סוסים. כל מי שמתעניין בסוסים, מבין בהם או סתם חובב אותם לא נעדר. בוודאי לא חיים ברלב, השר אוהב הסוסים. גם לא כתבת העולם הזה, דניאלה שמי. להלן מה שראתה כחולות ראשוך לציור:

על רגל אחת. גם אני, כמו אלפי אנשים אחרים שבאו בשבת לחוות-הדר בראשוך-לציור, חשבתני שאני באה לרד אות מרוץ-סוסים. כולנו טעינו. התצוגה השנתית החמישית של אגודת הסוס הערבי בישראל, היתה למעשה תחרות-יופי.

קהל האלפים, שכבר בדרך לחווה התעצבן במציאת מקומות-חינה, וליר השער רחף וצעק וניסה להיות ראשון, עמד מסביב למגרש מרובע לא גדול וחוזה בכל פעם בקבוצה של ארבעה-חמישה סוסים המובלים עליידי מטפי ליהם, לאט-לאט. השופטים שישבו על הבימה, ביניהם שרה-מישטרה חיים ברלב ושרה-חקלאות אריק נחמקין, נראו מתלהבים מאוד. כמוהם גם כמה

ביקשתי לקבל קצת אינפורמציה, כדי לנסות ולהבין מה אני רואה. היפנו אותי אל דניאלה רטנר, בעלת חוות סוסים מעין-הודו. דניאלה, הרתוקה לכיסאי-גלגלים בגלל הסוסים (היא הרמה ערמית חציר כברה ונפגעה בגבה), הסבירה לי שקשה מאוד לרצ' ביר את התורה על רגל אחת. בכל זאת, היא סיפרה שסוס ערבי איננו מה שהקהל חושב — סוס שמגדלים אותו ערכים.

סוס ערבי הוא חיה קצת שונה מהסוס האנגלי בן התערובת, שאנחנו רואים בטלוויזיה בתחרויות-סוסים כ" אנגליה, או אפילו ברוב חוות-הסוסים בארץ. לסוס הערבי יש ארבע חוליות" גב פחות מאשר לסוס האנגלי, ועל כן הוא בעל-חיים יותר קטן וגמיש יותר. הרופק של הסוס הערבי חוזר למצבו הטיבעי הרבה יותר מהר מאשר אצל הסוס האנגלי. הוא יפה במיוחד, בעל מזג נוכח וכחיסבל עצום. לשם רוגמה, מסבירה לי דניאלה, כי בתחרויות בינלאומיות, מסלול התחרות של הסוס הערבי הוא 26 מייל, של הסוס האנגלי הוא ארבעה מייל ויש גם סוס הנקרא קוורטר הורס ומסלול התחרות שלו הוא רבע מייל.

למלך אין ספר. את הסוסים הערביים הנמצאים היום בארץ לא מצאו כאן. היו כאן סוסים בניית-ערובה, הכלאות בין סוסים אוסטרליים, אנג' ליים, נורווגיים, יוגוסלויים ואמריק' איים. רק בשנת 1968 הגיעו הנה שתי

איננה חברה בה. וזאת רק בגלל העובדה שעדיין אין להם ספר-ערך. דניאלה רטנר, אם לשיבעה ילדים ועשרה סוסים מסבירה שכל העוסקים בעניין הם משוגעים לדבר, ותוך כדי שיחתנו היא מציגה לפניי כמה מהם: מאיר מיזרחי, בעל 15 סוסים מכפר ארומים, גידעון רסקי מראש-פינה וכמה מהמשוגעים של קיבוץ שער-הגולן, שהוא בעל עדר-הסוסים הגדול ביותר.

מחיר של הרבעה. הקהל הגדול אינו מתפזר. הם שילמו 500 שקל רמיכניסה והם רוצים לראות אקשן. אני שומעת גבר אחד אומר לאשתו: "זה שמובלים את הסוסים זה רק לחימום, אחר-כך הם ירוצו." אני ניגשת לגידעון רסקי מראש-פינה ומבקשת להחליף איתו מילה. אבל הוא עסוק מאוד, הסוס שלו בדיוק עכשיו פוסע בצעדים איטיים ואציליים מול בימת-הכבוד, וגידעון במתח איום.

אני מחפשת איזה מבין אחר. כצד פתח אוברי ואן-פראג מכאר' שבע דוכן למימכר ציוד-רכיבה. כאן אתה יכול לקנות אוכף החל מ250 ועד 600 דולר, שוטים ב20 דולר, מושכות ב30, כובעי-קאוכי ב30 דולר ואפילו קרונית להובלת סוס ב3,000 דולר.

בשביל מה את צריכה לדעת את המחירים, הוא שואל אותי. תיכף ראה שאני לא שייכת לעניין. אוברי מספר שיש לו סניפים בפניקס, אריונה, בבוסטון, מסצ'וסטס ובלונדון. אבל הוא מכאר-שבע. אני מנסה לברר מחירים של סוסים. אבל כאן, כשמדובר במחיר, לא מדובר בקניית או במכירת סוס. המחיר המוזכר כאן הוא להרבעה. סוס יפה במיוחד מקבל בערך 1500 דולר להרבעה אחת. התחרות היום, מלבד היותה תחרות-יופי, היא תחרות לקביעת מחירים.

בינתיים לא קורה כלום במיגרש. חלק מהקהל מתייאש ועוזב, אבל מכיוון ראשוך-לציור ממשכות להגיע עשרות מכוניות ויש רחפות אימות ליד השער. חיים ברלב ממשך להש' מיע דברים ברמקול, באותה איטיות שבה פוסעים הסוסים. באורות הסמוכות למיגרש מקבלים הסוסים העומדים לצאת למסלול התצוגה סירוק אחרון והברשה אחרונה. פה ושם אתה רואה סוסה עם תיסרוקת פוני. וראיתי אפילו סוסה שכל זנבה נעשה צמות-צמות. ממש תיסרוקת.

הולך על ארבע. הרגע הגדול מגיע. מומחים מטפסים על הגדרות ועל כיסאות כדי לראות ולשמוע טוב יותר. חלקם מחזיקים ביד חוברת המכילה את שמות הסוסים, מיספרם בספר-העדר, שמות הבעלים שלהם, מתי ואיפה נולדו (הסוסים), לא הבע' לים, מי מטפח אותם ומה שמות הוריהם.

ובכן — מר ישראל של הסוס הערבי הוא טריפל קראון. שמיספרו בספר הוא 198. נולד באנגליה לאביו אינדיאן דיידאם ולאמו אינדיאן גולדס. מחיאות-כפיים סוערות של קבוצה בתוך הקהל. ועכשיו מלכת-היופי של הסוסות, הלוא היא גולן מונטגה, יפהפיה משעריה-גולן, בתם של אל-נהר מונטגו ואפריקן מינקס.

תם ונשלם. הקהל הולך הכיתה קצת מאוכזב. לא כן בעלי הסוסים. 1500 דולר להרבעה אחת זה לא הולך ברגל. זה הולך על ארבע רגליים.

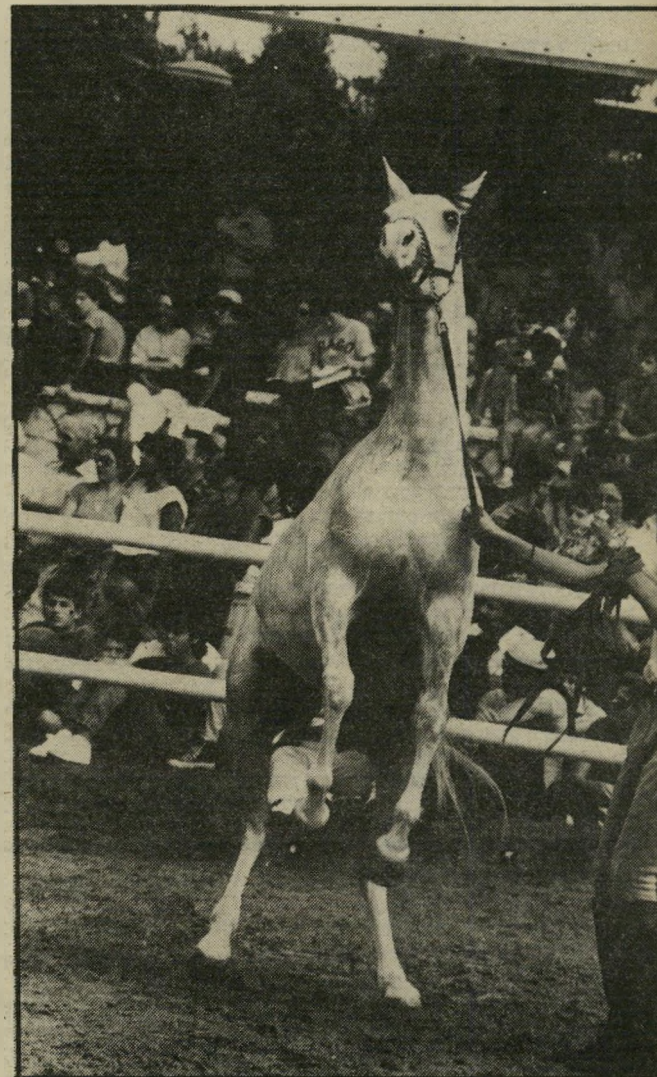
עברית

שימון וראובן

אין הקפאה בחירושי-לישון

כשחזר הבלשן ראובן סיוון מביקור בלונדון, הוא הביא עימו מכשיר פופולארי, הירוע בשמו האנגלי ווקמן ("איש הולך"). בשעות הטיסה לוקמן העסיקה את מחשבתו השאלה, איזה שם עברי יאה למכשיר.

חשב, יגע ומצא: שימון. מוזר? לאו דווקא, הסביר סיוון, שהרי השם שימ' (המשך בעמוד 47)

טריפל קראון

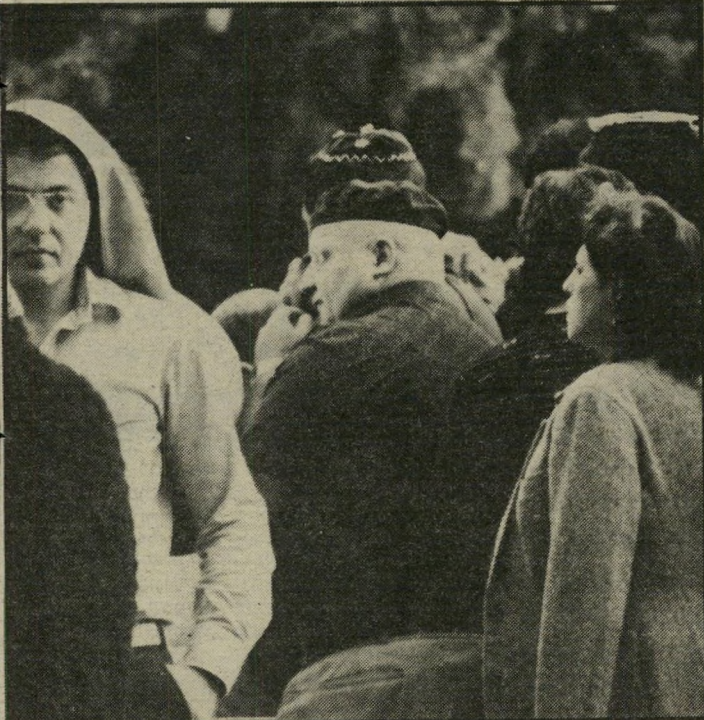
סוס ערבי איננו סוס שמגדלים ערבים

עשרות מביני-דבר, היכולים להבדיל בין סוס לסוס, ושמדברים ביניהם בשפה שאינה מובנת לאדם מן הישוב. על פניהם של שאר האנשים נראתה האכזבה, אבל הם המשיכו לחכות מתוך תיקווה שבכל זאת יהיה איהו מירוץ גועי. מאות הילדים הקטנים התחילו להתרכז ליד רוכב הארטיקים והאוור' המלא בקריאות, "גיר! שירילי! גולן! שביטו!" חלקן היו קריאות של הורים לילדיהם וחלקן קריאות עידוד לסוסים.

דמעות של חברים

עמדו נדהמים: "אני רואה אותו ליד, כאילו זה חלום." מיררה סמדר.

אבי המכה

הגיע בלוויית אשתו נחם את ההורים האבלים. קטת-המישחק שהסתיימה באסון הדהימה אותו. בנו שבור לגמרי. האב ניחם את מישפחת אייל בשמו ובשם בנו.

קהל שנאסף בפתח בית-ההלווה יות כסגנה-הרכין ראש. כולם הכירו את אייל ארגמן המנוח. חברים מבית-הספר, חברים מקבוצת הכדורסל, קרובים ושכנים. איש מהם לא ידע את נפשו מצער.

מישחת שיניים

למה זה היה צריך לקרות? שאל בקול הסב ציון. "אני לא מאמין שאייל כבר איננו. מה קרה בטויל הזה?"